

- 2) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af afgift af en gave skal såvel gavgiver som gavemodtager anmode om svaret.
- 3) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat af en kontrolleret transaktion som beskrevet i ligningslovens § 2 eller om en transaktion mellem en hovedaktionær og det af denne beherskede selskab skal hver af parterne i transaktionen anmode om svaret. Ved afgørelsen af, om der er tale om en hovedaktionær, finder definitionen i aktieavancebeskatningslovens § 4 anvendelse.«

7. § 23 affattes således:

»§ 23. Samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar skal der betales et gebyr på 150 kr. (i 1987-niveau). Gebyret reguleres efter § 20 i personskatteloven. Gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises eller tilbagekaldes.«

8. § 25, stk. 1, affattes således:

»Et bindende svar er bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år regnet fra spørgerens modtagelse af svaret. Angår svaret afgifter, regnes de 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvori spørgeren modtager svaret. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode. Begrænsningen af bindingsperioden gælder ikke, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.«

9. I § 27, stk. 1, nr. 7, 1. pkt., og i § 32, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., ændres »eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller en praksisændring er« til: »eller ved en praksisændring«.

10. I § 30, stk. 1, ændres »i de« til: »valg af«.

11. § 42, stk. 4 og 5, ophæves.

12. Efter § 42 indsættes:

»§ 42 a. Ved fremsendelse af en klage betales et beløb på 400 kr. (i 1987-niveau). Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer.

- 2) Afgørelser truffet af motorankenævn.

Stk. 2. Hvis beløbet ikke indbetales samtidig med klagen eller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 3. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises af Landsskatteretten.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse.

- 3) Hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 4. Beløbet tilbagebetales ikke i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2.
- 2) Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

§ 42 b. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom retten kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.:

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.«

13. § 43, stk. 1 og 2, affattes således:

»Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.«